UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Sabbato post do. de passio[n]e.Textus eua[n]gelij. Joa[n]. xvij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

Sabbato poſt do. de paſſione.

Sabbato poſt do. de paſſiōe.
Textus euāgelij. Joā. xvij.

S Ubleuatꝫ ieſus oclīs in
celū dixit. Pat̄ venit ho
ra: clarifica filiū tuū: vt
filiꝰ tuꝰ clarificet te Si
cut dediſti ei ptātez oīs carnis:
vt oē qđ dediſti ei: det eis vitaꝫ
eterna. Hec eſt aūt vita eterna:
vt cogſcant te ſolū verū deū: et
quē miſiſti Jeſuꝫ chrm. Ego te
clarificaui ſup terrā: opus con-
ſūmaui qđ dediſti mihi vt faciā
Et nūc clarifica me tu pater a-
pud temetipm claritate quam
habui priuſq̄ȝ mūdus eſſet apđ
te. Manifeſtaui nomē tuū hoi-
bus q̄s dediſti mihi de mundo.
Tui erāt ꝛ mihi eos dediſti: et
ſmonē tuū ſuauerūt. Nūc cog-
uerūt: qꝛ oīa q̄ dediſti mihi abs
te ſūt: qꝛ vba q̄ dediſti mihi de-
di eis. Et ipi acceperūt ꝛ cogue
runt vere qꝛ a te exiui: et credi-
derūt qꝛ tu me miſiſti. Ego pro
eis rogo: non p mūdo rogo: ſed
p his q̄s dediſti mihi: qꝛ tui ſūt.
Et mea oīa tua ſunt: ꝛ tua mea
ſunt: ꝛ clarificatꝰ ſum in eis. Et
iam nō ſuꝫ in mūdo: ꝛ hi in mū-
do ſunt: ꝛ ego ad te venio.

S Ubleuatis oclīs in
celū ieſus ꝛc. Joā. xvij. In p-
ſenti euā. in q̄ agit̄ de q̄daꝫ al
locutiōe chri ad prem tangūt̄
tria pūcta q̄ ſt. Oprati tpis appropinq̄
tio: Iniūcti opis cōſūmatio: ꝛ Cōmiſſi
gregis cōſeruatio.

Quantū ad pmū tangit̄ tpus paſſio
nis ꝛ reſurrectiōis chri. Eſt aūt ſciēdū
ꝙ iſta q̄ in hoc euāge. tāgunt̄ chrs dixit
in die cene poſt cenā/ anteq̄ȝ egrederet̄
trās torrentē cedron. Dicit̄ g̊ (Sub-
leuatꝫ oclīs in celū ieſus) Interior mē
tis diſpoſitio maxie in oclīs appet. Il
los g̊ chrs oraturus in celū leuauit ſm
Chry. vt doceret nos ꝙ orādo mentem
debemꝰ attollere ad deū. Orō em̄ illa
ſm s. Thom. fuit magꝫ ad nrām inſtru
ctionē q̄ȝ chri neccitatē. q̄ licꝫ inq̄ȝtuꝫ hō
oraret: tn̄ inq̄ȝtū ds exaudiebat (dixit:
Pr venit hora) .ſ. paſſiōis ꝛ mortꝫ ſm
Hila. ꝛ Aug. q̄ venit nō fato vrgente:
ſꝫ deo ordināte ſm Aug. abſit inq̄t vt
ſidera mori cogerēt ſiderū ꝯditorē (cla
rifica filiū tuū) q̄ ad hūanitatē: qꝛ q̄ȝtū
ad diuinitatē erat eq̄ clarꝰ vt pr. Clarifi-
ca inq̄ȝ .ſ. in paſſiōe mea: oñdendo mirā
da. Hila. Jam cōſpuēdus: flagellādus
crucifigēdus erat: ſꝫ clarificat pr filiū.
Sol decurſu opis deficit: ꝛ interitū ſuū
cū eo reliq̄ mūdi elementa ſenſert. Ad
onꝰ dei in cruce pendētis t̄ra ꝯtremuit:
eū q̄ moritur erat itra ſe ꝯſtata nō ca
pere. Proclamat Cēturio. Vere filius
dei erat iſte: pdicatiōi ꝯſentit effectus.
Hec ille. Sꝫ q̄re chrs petit iſta fieri in
ſua paſſiōe? Dico ꝙ h̄ facit pmo ad in-
credulorꝫ ꝯuerſionē. Scđo ad ſue mrīs
ꝛ amicorꝫ ꝯſolatōꝫ. Tertio forte iſta ēt
vt hō petit ad ſolatiū ſuū in tātis oppro
brijs eo mō q̄ ēt dicebat. ſi poſſibile eſt
vt tn̄ſeat a me calix iſte. Tripl̄r autē p
paſſionē chrs eſt clarificatꝰ. Prio p mi
racl̄a in obſcuratiōe ſolis: ſciſſione veli
tēpli: aptione monumētorꝫ: ꝛ ſciſſiōe pe
trarꝫ: adeo vt Cēturio clamauerit: Ve-
re filiꝰ dī erat iſte. Scđo inq̄ȝtū p ipaꝫ
venit ad corpis gl̄iam in reſurrectiōe.
Aug. li. ꝯfeſ. Si paſſiōe clarificatꝰ ē:
q̄ȝto magꝫ reſurrectiōe. Hec ille. Ter-
tio: qꝛ p h̄ venit in totꝰ mūdi noticiā gē
tibꝫ ad eū ꝯuerſ. ſm illđ Phil. iiij. Pro
pt qđ ꝛ ds exal. ꝛc. Sꝫ ꝯ: ſi filꝰ clarifi-
catōeꝫ expectat a pre: videbit̄ eo minor.
Ad h̄ dr Hila. iij. de tri. ꝙ nō plꝰ incon
uenit filiū eſſe miorē pre: q̄ȝ preꝫ eē ma
iorē filio. qđ ſm hūanā naturā verꝫ eſt.
(vt filꝰ tuꝰ clarificet te) apđ oēm carnē
ſiue oēm hoiem. Querit aūt Aug. quō
potuerit pr clarificari: cū ſempit̄na eiꝰ
claritas nec diminuta fuerit in hūana
natura: nec augeri potuerit in diuina?

Et rñdet: ꝙ claritas pr̃is nõ ... aucta in
ſe/ ſʒ in hoiƀ: q̈ƀ ꝑ filiũ pr̃ inotuit: cuʒ
ꝑ euangeliũ chr̃i vbiqꝫ fides eſt diffuſa
trinitatʒ. Clarifica inqꝫ eũ (ſic̃ dediſti
ei prãtem ois carnis) ſiue ſuꝑ oẽm car-
nẽ. i. hoiem: a pte totũ appellando: ſm
Aug. Sic̃ em̃ dr̃ s. Tho. om̃e agẽs qḋ
agit̃ ab alio: intẽdit effectũ reducere ad
manifeſtatõez cauſe: q̈ in executiõe ꝓn-
cipij qḋ eſt de ꝓncipio manifeſtat̃ ipm
ꝓncipiũ. Sed fili' dei q̇cq̇d hʒ a pr̃e hʒ
⁊ iõ ꝑ ea q̈ facit pr̃em maifeſtat. Unde
dr̃: vt fili' clarificet te: ſic̃ dediſti ei prã-
tem ois carnis. Hec ille. Eſt aũt aliq̄lr
ſilr̃ de inſtr̃o artificʒ. puta calamo ſcri-
ptoris: qḋ ſuo oꝑe artificẽ a q̈ habet qḋ
agat manifeſtat. ⁊ tantũ manifeſtat q̈tũ
accipit ab eo de motu ⁊ ꝟtute cãndi
Dediſſe aũt pr̃ filio hãc prãtẽ. ſm Au-
gu. ſane intelligẽdũ eſt. Intelligit̃ autẽ
dupl̃r. Uno mõ: q̈ ipe chr̃s inq̈tũ hõ
accepit a pr̃e/ ꝙ ꝟtute diuitatis poſſet
mortuos viuificare tanq̈ inſtr̃m deita-
tis. Et h̃ ꝓculdubio verꝫ eſt. Sic̃ ei do-
cet s. Tho. iij. ꝑ. q. xiij. aĩa chr̃i vt deita-
tis inſtr̃m põt om̃e miraculũ ordinatuʒ
ad incarnatiõis finẽ: q̈ finis eſt inſtau-
rare oĩa q̈ ſt̃ in celo/ ⁊ q̈ in t̃ra: tñ anni-
hilare nõ pt̃. q̈ h̃ eſt ꝓpriũ dei: ſic̃ ⁊ cre-
are: qḋ creature nõ eſt cõicabile a dõ. vt
ptʒ ꝑ s. Tho. ij. diſt. j. Alio mõ intelli-
git̃: q̈ chr̃s inq̈tũ ds̃ a pr̃e accepit prã-
tem: nec tñ eſt eo minor. q̈ totã pr̃is po-
teſtatẽ accepit. Dic̃ aũt ſm Chryſ. ois
carnis. vt oñdat̃ ꝙ ꝑdicatio chr̃i non ad
iudeos ſolũ: ſʒ ad oẽm carnẽ extenderet̃
Et q̈tũ fuit ex pte chr̃i: vt dr̃. oẽs credi-
derũt. Ex culpa tñ ſua aliq̈ nõ credide-
rũt (vt om̃e). ſ. ens vel ſuppoſitũ rõna-
le (qḋ dediſti ei) in hereditatẽ: tanq̈. ſ.
ad filiũ ꝯuertendũ. ſic em̃ oẽs gẽtes da-
te ſunt filio (det eis vitã et̃nã). i. ſicut
dediſti mihi prãtem ſuꝑ oẽm carnẽ: ita
clarifica me/ vt oiƀ q̈s dediſti mihi do-
cendos ⁊ cõuertẽdos: dem eternã vitã.
Sumit̃ aũt vita ſm phos duobꝫ mõis.
ſcʒ: Pr̃io ꝓ eſſentia rei viuẽtis. Et ſcḋo
ꝑ opatione eiuſdẽ. Hoiem autẽ viuere
ꝓmo mõ eſt eſſe hoiem: ſiue hr̃e aiaʒ vni-
tam corꝑi hũano. ſed ſcḋo mõ eſt vege-
tari/ ſentire/ vel itelligere. Utroqꝫ aũt
mõ in pr̃ia erit vita et̃na. q̈ ⁊ aĩa inſe-
ꝑabilit̃ erit vnita corꝑi: ⁊ ipa itellectio
ſeu viſio dei ⁊ fruitio ꝑpetua erit. Uel
aliter. Sic̃ dediſti ei prãtem ois carnis
. i. feciſti eũ oim hoim caput: vt om̃e qḋ
dediſti ei. ſ. filio: det eis. ſ. hoiƀ vitã et̃-
nã. i. ſit obiectũ in et̃na vita. deitas q̇-
dem eſſentialr̃: ⁊ hũanitas accidentalr̃
Utrũqꝫ em̃ datũ eſt filio a pr̃e. Deitas
q̇dẽ imediate: hũanitas ꝟo mediãte di-
tate q̈ eã aſſũpſit. ⁊ vtrũqꝫ dat nob vi-
tam eternã obiectiue: q̈ deitas erit ob-
iectũ intellect' bti: hũanitas aũt ⁊ itel-
lectus ⁊ ſenſuũ. Ad itellectũ ꝟo ſeq̄n-
tiũ ſciendũ eſt: ꝙ eternã vitã ſeu felici-
tateʒ hũanã opʒ ꝯuenire hoi inq̈tũ hõ
eſt. ſiue vt a beſtijs diſtinguit̃. alioquin
nõ eſſet ꝓpria hois: ſed ei ⁊ brutis cõis.
Scḋm mentẽ g̊ cõuenit hoi. Et iõ q̇dã
exiſtimãtes volũtatẽ eſſe itellectu nobi-
liorẽ. dicũt eã ꝯſiſtere in opatiõe volũ-
tatʒ q̈ eſt fruitio. Quidã ꝟo dicũt ꝙ cõ-
ſiſtit in opatiõe intellect': q̈ nobiliorẽ
illũ volũtate credũt. Om̃s em̃ fideles
imo ⁊ peripatetici recte ſentientes in h̃
ꝯueniũt ꝙ eſt nobiliſſima opatio nobi-
liſſime potẽtie reſpectu nobiliſſimi ob-
iecti. Opio g̊ s. Tho. eſt ꝙ in opatione
intellect' cõſiſtat q̈ deũ nobiliſſimo mõ
. i. ꝑ eſſentiã cog̊ſcit. Hec aũt via rõibꝫ
inſolubiliƀ cõcludit̃ ab eo eſſe ꝟa. j. ij.
q. iij. ⁊ iij. ꝯ gẽtiles. ca. xxvj. Hãc g̊ ſeq-
mur. Tripl̃r g̊ q̈tũ attinet ꝓpoſito nr̃o
mõ põt hũana btitudo ſumi. Uno mõ:
. ſ. obiectiue. ⁊ eſt ds̃ q̈tũ ad eſſentialeʒ
btitũdinẽ: ⁊ humanitas chr̃i q̈tũ ad ac-
cidentalẽ. Alio mõ ſubiectiue vel eſſen-
tialiter: ⁊ eſt intellectualis viſio dei. vñ
ſm Aug. cõtemplatio ꝓmitit̃ nob acti-
onũ oim finis. Et rurſus idẽ dr̃ ꝙ viſio
ẽ tota merces. Tertio ꝑ eo ꝑ qḋ ad hãc
viſionẽ venit̃. ⁊ ſic fides ieſu chr̃i dr̃ feli-
citas. Uerba ergo chr̃i q̈ƀ dicit (Hec
eſt aũt vita et̃na: vt cognoſcãt te ſolum
verũ deũ: ⁊ quẽ miſiſti ieſum chr̃m) tri-
plicẽ poſſũt hr̃e ſenſũ. Si em̃ ſumat̃ bti-
tudo ꝓmo modo: ſenſus eſt ꝙ hũana fe-
licitas obiectiue ſit ds̃ cognita: et chr̃s
eius. Si ſecũdo modo: ſenſus eſt ꝙ ſit

ipſa cognitio dei ꝛ chri: q̄ ſubiectiue in
nob ē. Tertio āt mō ꝙ ſit cognitio. i. fi-
des: q̄ credim⁹ i deū ꝛ i chrm̄ ei⁹: q̄ pōt
vocari btitudo diſpoſitiue: qꝛ eſt via ad
illā: ꝛ ꝑticipatiue: qꝛ eſt q̄dā ꝑticipatio
illi⁹ clare cognitiōis: quā expectam⁹ in
patria. Quilibꝫ aūt hoꝝ triū ſenſuū di
uidit̄ i duos ſenſus. Nā illa dictio ꝛ: pt
copulare int̄ deū pr̄eꝫ ꝛ chrm̄ miſſuꝫ in
q̄ntū ē hō: ꝛ ñ inq̄ntū ē de⁹: ꝛ tūc oēs ſen
ſus itelligēdi ſūt de btitudie vt icludit
eēntialē ꝛ accidētalē ſil̄. Pōt etiā copu-
lare int̄ deū pr̄eꝫ ꝛ chrm̄ inq̄ntuꝫ ꝑſona
diuina: ꝛ tūc duos p̄mos ſenſus opꝫ d̄
eēntiali btitudie intelligere. terti⁹ ṽo
ē falſus: niſi accipiat̄ chr̄s vt miſſus: ita
ꝙ fides de icarnatiōe includat̄. Nō em̄
ſufficit credere myſterium trinitatꝭ: ſed
opꝫ etiā credere myſteria chri: p̄ q̄ duci
mur in ſalutē: vt docet ſ. Tho. ij. ij. q. ij.
Sꝫ ſumēdo chrm̄ ꝓ ꝑſona diuia rema-
net i p̄dictꝭ ṽbis mag̃ q̄ſtio ꝑpt̄ illam di
ctionē excluſiuā ſolū. Si ei ſol⁹ pr̄ ē ve-
rus de⁹: fili⁹ nō erit de⁹: neq̄ ſpūſſctūs
erit de⁹: vt ex h̄ loco deducūt Arriani.
teſte Hila. iiij. li. d̄ trini. Dicūt ei filiū
eſſe a pr̄e eſſentialr̄ diuerſuꝫ: ꝛ nobiliſſi
mā ei⁹ creaturā. Sꝫ ꝯ eos arguit idem
in. v. d̄ trini. ſic. Quicq̄d hꝫ naturam ꝛ
ṽtutē auri: vere ē auꝝ. Sꝫ fili⁹ vere hꝫ
naturā ꝛ ṽtutē dei: qđ pꝫ: qꝛ hꝫ oꝑatio
nē dei: qꝛ q̄cūq̄ oꝑat̄ pr̄/oꝑat̄ ꝛ fili⁹: vt
pꝫ Jo. v. Propria aūt oꝑatiōe cog̃ſcit̄
ṽt⁹ ꝛ natura rei. Hec āt rō Hila. valet
ꝯ Arriū ſuſcipiētē euāgeliū: ꝛ etiā ꝯ iu
deos valuiſſet qñ ꝯſtabat eis ꝙ ꝓp̄a au
ctoritate ſuſcitaret mortuos: h̄ em̄ erat
ꝓ̄ie oꝑatōēꝫ dei. Ad q̄ſtionē ḡ tripliciť
dr̄. P̄rio ſm̄ Hila. ix. d̄ trini. et Augu.
ſuꝑ Joā. ꝙ ly ſolū det̄miat ly veꝝ deū:
nō aūt ly te: ꝛ ē ſenſus: vt cog̃ſcāt te eſſe
deū: q̄ ſol⁹ ē ver⁹ de⁹. Vñ tūc nō exclu-
dit̄ fili⁹ vel ſpūſſctūs: ſꝫ excludit̄ oīs
creatura ꝛ oē idolū. Vñ ſtatim ſubdit̄.
ꝛ quē miſiſti ieſum chrm̄. ſ. cog̃ſcāt ſolū
veꝝ deū eſſe: ꝛ idē intelligēdū ē de ſpū-
ſctō: q̄ eſt charitas ꝯſubſtātialis ambo
rū. Vñ dic̄ h̄ ſctūs Tho. ꝙ fit mētio ſo
lū de patre ꝛ filio: qꝛ vbicunq̄ iſti po-
nunt̄ ꝑcipue i ꝑtinentib⁹ ad maieſtateꝫ
diuinitatꝭ intelligit̄ ſpūſſctūs: q̄ eſt am
boꝝ nex⁹: ordo ḡ ṽboꝝ eſt vt d̄t Augu.
vt te ꝛ quē miſiſti ieſum chrm̄ cog̃ſcant
ſolū veꝝ deū. Scđo dr̄ ſm̄ Aug. vj. de
trini. ꝙ h̄ dictū ē ad excludēdū errorem
eoꝝ: q̄ dixerūt ꝙ nulla diuina ꝑſona ſo-
la ſit de⁹: ꝛ ꝙ tota trinitas eſt de⁹ ꝛ ni-
hil aliđ. Cōtra qđ d̄t chr̄s ꝙ pr̄ ſolus eſt
ver⁹ de⁹. Intēdit aūt Aug. ꝙ ly ſolū pt
det̄miare ly te: ꝛ ſtare cathegorematice
ita ꝙ ſolitudinē ponat circa pr̄eꝫ: ꝛ ē ſen
ſus. Pater ſolitarie ſumpt⁹ ñ itellecta
alia ꝑſona diuia: vere ē de⁹. Sꝫ ꝯ: quia
iſtū ſenſū negat ſ. Tho. j. diſ. xiij. Ad h̄
dico ꝙ ſctūs Tho. loq̄t̄ de ſolitudie re-
ali: q̄ in deo nō eſt. Aug. ṽo d̄ ſolitudie
ſm̄ rōnē: q̄ pōt eē i itellectu nr̄o p̄dicāte
aliq̄d de vna ꝑſona ꝛ nō d̄ alia. Tertio
dr̄ ſm̄ ſ. Tho. p̄mo vbi ſuꝑ: ꝙ ly ſol⁹ pt
det̄minare ly te: ꝛ teneri ſyncathegore
matice: ꝛ excluder̄ neutralr̄ a ꝑticipati
one p̄dicati: vt ſit ſenſus. Nihil aliud a
pr̄e eſt de⁹: qđ veꝝ eſt: qꝛ ſola creatura ē
aliud a pr̄e: nō aūt maſculine: vt ſit ſen-
ſus. Null⁹ ali⁹ a pr̄e eſt de⁹: qꝛ filius eſt
ali⁹ a pr̄e: lꝫ nō aliud: ꝛ eſt de⁹. Poteſt
etiā vt ibi dic̄ excludere maſculine a ꝑti
cipatiōe ſubiecti: vt ſit ſenſus. Vt cog
noſcāt te q̄ ſol⁹ es pater: eſſe veꝝ deum.
Sciēdū eſt aūt ꝙ oēs diuine ꝑſone cō
ueniūt in vna eſſentia: idō qñ dictio ex-
cluſiua addit̄ vni eaꝝ reſpectu alicuius
eēntialit̄ nō excludit̄ alia. Nō em̄ cū dr̄:
patrē nemo nouit niſi fili⁹: excludit̄ pat̄
a noticia ſui: qꝛ noticia eſt termin⁹ eēn-
tialis ꝛ oib⁹ cōis. In hac ꝑte eſt docu
mentū morale: de q̄ ait Chryſ. Qꝛ em̄
dixerat dñs. In mūdo p̄ſſurā habebitꝭ
poſt admonitiōeꝫ ſubleuatꝭ oclīs i celū
ad orōnē ꝯuertit̄: erudiēs nos i tribula
tionib⁹ omnia dimittētes ad deū refu-
gere. Hec ille. Vñ ꝛ ſctūs Tho. dic̄ ꝙ
chr̄s ꝓ diſcipulis oraturus ꝯueniēter in
terponit tribulatiōes i paſſiōe ſibi im-
minentes: quia in tribulatiōib⁹ marie
de⁹ exaudit: ſm̄ illđ pš. Ad dñm cū tri
bularer clamaui: ꝛ exaudiuit me.
Quārū ad ſcđm tāgit̄ impoſiti oꝑis
ꝯſūmatio: q̄ erat rō q̄re d̄bebat exaudi
ri. Licꝫ em̄ qui a deo vult exaudiri: de-

beat poti⁹ pctã ↄfiteri q̃ merita iuſta:
exẽplo phariſei ꝛ publicani Lu.xviij.tñ
ad ſe excitãdũ i maiorẽ feruorẽ iterdũ
expedit ẽt merita corã deo recitare:ſicͭ
Ezechias Eſa.xxxviij. dixit. Obſecro
dñe memẽto ꝛc. Igiť dꝫ(Ego te clarifi
caui)docẽdo igrãtes ð te ſꝫ Hila.(ſup
terrã)qꝛ i celo de⁹ not⁹ erat: vt idẽ dic.
Cõtra:qꝛ ſup̃ dixit:vt fili⁹ tu⁹ clarificꝫ
te. Ad h̃ dico ꝙ fili⁹ clarificauerat pa/
trẽ pſonaľr:ꝛ clarificatur⁹ erat apľos ꝑ
orbẽ mittẽdo. Vľ ſꝫ Aug.loqͥť ꝑ modũ
p̃teriti(Op⁹ ↄſũmaui qð dediſti mihi
vt facerẽ,ꝑ redẽptiõe ꝛ illũĩnatiõe mõi
Sed ↄ:qꝛ adhuc reſtabat paſſio. Ad h̃
dꝫ ꝙ ſaluator dic̃ ſe paſſiõez ↄſũmaſſe.
Prio ſm Aug.qꝛ ſe eã ↄſũmaturꝫ cer/
tiſſime nouerat. Scðo ſm Chryſ.quia
ex pte ſua oĩa fecerat.ꝛ intẽdit Chryſ.
ꝙ chr̃s iã nõ hẽbat facere ſꝫ pati. Ter/
tio ſm eundẽ:qꝛ maior ps opis erat fa/
cta:dꝫ totũ factũ. Quarto ſm eũdẽ:q̃a
iã aderat paſſio ꝛ icipiebat: p̃ncipiũ ãt
dꝫ dimidiũ toti⁹.iiij. Pol.(Et nũc cla/
rifica me tu pꝛ)ſm hũanitatẽ:illã glori
ficãdo(apð temetip̃m).i.i patria ſiue i
gľia. Chr̃s eñ erat adhuc aliq̃ mõ via/
tor. Vľ ðꝛ apð temetip̃m:qꝛ corpis ſui
gľia quã poſtulabat:huic mũdo ñ ẽ pa/
tẽs(claritate quã habui p̃us q̃ mũdus
fieret apð te).i.ꝑ v̾tutẽ diuitatꝫ ſꝫ Hi
la.a q̃ hũanitas gľificata ẽ:ꝛ quã filius
eťnaliť habuit apð pꝛez. Vľ ſm Aug.
ꝑ claritatẽ creatã:quã fili⁹ ab eťno ſm
hũanã naturã habuit:apud pꝛez ꝑ diui
nã p̃deſtinatõez. Optat g̃ ſibi dari glo
riã corpis i reſurrectõe ſibi ex p̃deſtina
tiõe debitã. Quidã aũt i his v̾bis itel/
lexerũt ꝙ hũanitas a v̾bo ſuſcepta qñ/
q̃ ↄuertaťin v̾bũ ꝛ cõmuteť i deũ. Sꝫ
ↄ hos arguit ſ.Tho.qꝛ ip̃a hũanitas ſꝫ
h̃ annihilareť. Nã oẽ qð in aliq̃d ↄuer/
tiť:vľ ip̃m annihilať:vel illð i qð ↄuer/
tiť augeť:v̾bũ aũt diuinũ augeri ñ pt.
Hec ille. Sꝫ ↄ:qꝛ ſm eũ i.iij.p.ꝛ in.iiij
panis ↄuertiť in corp⁹ chr̃i:ꝛ tñ neq̃ il/
lud corp⁹ augeť neq̃ panis ſm eũ an/
nihilať. Dico ꝙ h̃ loqͥť de annihilatiõe
large:vt dicať annihilari oẽ cui⁹ nihil
manet.q̃uis maneat id i qð ↄuertitur.

Ppꝛe aũt annihilať cui⁹ nihil manet:
ꝛ qð i nihil ↄuertiť.ꝛ ſic loqͥť i.iij.pte ꝛ
iiij.nõ aũt h̃.qꝛ ſufficiebat ei ſumere an
nihilatiõez large. Quidã tñ dicũt po/
ſtillã ſup Ioã.nõ eẽ ei⁹ totã:vt etiã pꝫ
in fine ei⁹:qꝛ fuit collecta ꝑ frẽm Ray/
naldũ diſcipulũ ſcti Tho.ſub eodẽ ſctõ
Tho.legẽte. Mãifeſtat aũt ↄñr ꝙ op⁹
ↄſũmauerit dicẽs(Manifeſtaui nomẽ
tuũ)p̃dicando ꝛ ↄuerſando(homib⁹ q̃s
dediſti mihi).i.apľis:q̃b⁹ ſpeciali⁹ ſecre
ta dei reuelauit q̃ aliis (de mũdo).i.de
mũdana ↄuerſatiõe:ex q̃ ſt vocati. Vo
lẽs ãt ꝑ ipis chr̃s orare adducẽ mľtas rõ
nes ꝙ deberet,ꝑ eis orare. Pria ẽ:quia
erat eorꝫ mgr̃:cui⁹ erat ꝑ diſcipľis zela
re. Dic̃ g̃(Tui erãt)ſm diuitatẽ:vt dic̃
Aug.ꝛ intellige q̃ ad p̃deſtinationẽ(et
mihi eos dediſti)ſm hũanitatẽ:vt idẽ
dic̃.nõ aũt ſm diuinitatẽ:qꝛ nihil habu
it pꝛ qð nõ habuerit fili⁹ ſemꝑ lꝫ a pꝛe.
Sũt aũt dati chr̃o hoi ꝑ cõuerſionẽ ad
fidẽ ei⁹ ꝛ vocatiõem ad apľatũ:cũ p̃us
fuiſſent dei ꝑ p̃deſtinatiõez:ꝛ non chri
vt hõ ẽ. Scðam rõnẽ tangit:cũ ſubdiť
(Et ſmonẽ tuũ ſuauerũt).i.meip̃ꝫ ſm
Bedã:q̃ ſum v̾bũ tuũ:qð memorie cõ
mẽdarũt. Vel ſmonẽ tuũ.i.p̃cepta tua
ſm eũdẽ Bedã q̃ ſuauerũt credẽdo i me
Vñ ſubdiť(Nũc cognouerũt) Vt dꝫ Be
da.q̃dã dicũt ꝙ iſte ſit text⁹:nũc cogui
ſed h̃ nõ hꝫ rõnẽ. Quõ eñ inq̃t poterat
ignorare fili⁹ q̃ ſũt pr̃is(Quia oĩa q̃ de
diſti mihi)tã natura q̃ doctria ſm Be
dã(abs te ſũt).ſ.p̃cedẽtia. Accepit eñ
oĩa fili⁹ a patre inq̃ntũ hõ ꝛ inq̃ntũ de
(Quia v̾ba q̃ dediſti mihi dedi eis) do
cendo eos(ꝛ ipi acceperũt(.i.itellexerũt
atq̃ tenuerũt:ſm Aug. Tũc eñ vt ait
v̾bũ accipiť:cũ mẽte ꝑcipiť(Et cognoue
rũt vere)ꝑ fidẽ(qꝛ a te exiui)ꝑ incarna
tionẽ(ꝛ crediderũt)ſubaudi vere ſꝫ Au
gu.i.firmiter q̃ſi iam nõ ad ꝓpria redi
turi. Loquiť eñ de eis ſm id qð futuri
erãt ſm eũdẽ(qꝛ tu me miſiſti)qð idẽ ẽ
ſm Aug.qð a te exiui. Sꝫ ↄ:nã ſm Hi
la.exire ꝑtinet ad eťnã generatõez:mit
ti v̾o ad incarnationẽ:ergo nõ ſũt idem
Soluit aũt ſ.Tho.qꝛ ſi loq̃mur ð chr̃o
q̃ntũ ad diuinitatẽ q̃ntũ ad filium dei

aliud eſt exire: aliud mitti: ſʒ ſm hũanitatẽ q̃ntũ ad filiũ hois idẽ ſũt vt dr Aug. Hec ille. In hac pte eſt morale documẽtũ: q̄ q̄ xpi deũ ſe hũiliãt ꝛ explent opa q̄ de⁹ eis iniũxit: pducunt ad clarificationẽ .i. glificatiõez q̄ apd deũ eſt. De h ait Apls Ro. viij. Nõ ſt ꝯdigne paſſiões hui⁹ tpis ad futurã gliaʒ q̄ reuelabit in nob. Quãtũ ad tertiũ poſtis rõnib oradi: ponit ipa diſciploꝝ cõfirmatio quã chris eis petiuit: cũ dicit: (ego p eis rogo) Nõ exprimit ãt qd p eis petat. Et qꝛ vt dr ſ. Tho. iij. pte q. xxj. ois oro chri q̄ rõne deliberata fuit: exaudita eſt. Dicẽdũ videt q̄ petiuit ea q̄ aplis dedit de⁹: puta q̄ poſt paſſiõez ñ remanerẽt in ifidelitate ꝛ hmõi. (Nõ p mũdo) .i. hoib carnalit viuẽtib ſʒ Augu. q̄ nõ ſũt i ea forte gra vt ab illo eligant ex mõo. Videt aũt Aug. velle vt p mũdũ itelligãt pſciti q̄ eligẽdi ñ erãt Pro talib em nõ ẽ oradũ ei cui cõſtant tales eẽ pſcitos (Sʒ p his q̄s dediſti mihi qꝛ tui ſũt) ſm etnã pdeſtinatõez. Vl alit. Rogo p eis: vt .ſ. in ſua volũtate pſeuerent q̄ bõa ẽ: nõ p mõo: qꝛ eoꝝ voluntas eſt mala: ꝛ mihi aduerſa. Ne vo q̄s exiſtimet chrm nouũ hic pncipiũ: ꝛ nouiter iſtos a deo accepiſſe inq̃ntũ deus erat: ſubiũgit (Et mea oia tua ſt: et tua mea ſũt) qd ſm Aug. dr: qꝛ ꝛ ipe filius de⁹ eſt pri eq̄lis. Vel ſm alios id dr: q̄a ppt vnionẽ in pſona fit idiomatũ cõicatio: ita q̄ ea q̄ ſũt diuinitatꝭ attribuunt hoi: ꝛ q̄ hois deo. Dicim⁹ em q̄ hõ creauit ſtellas: ꝛ q̄ de⁹ ẽ crucifix⁹. Vide de h ſctm Tho. iij. p. q. xv. (Et clarificat⁹ ſum i eis) .ſ. aplis inq̃ntũ .ſ. credebãt in chrm: ſm Chry. ei⁹ gliaʒ partim cognoſcẽtes (Et iam nõ ſum i mõo (.i. in pxio ſũ vt a mũdo recedã. Vñ ſubdit (ꝛ hi i mũdo ſũt: ꝛ ego ad te venio) qd ẽ q̄dãmõ ñ eſſe in mũdo a q̄ recedo. q̄ſi diceret. Cũ eſſem cũ eis ego ſuabã eos i nomie tuo: nũc aũt tibi eos recõmẽdo. Et in h eſt morale documẽtũ: q̃ntã curã chris de ſalute fideliũ habeat: ꝛ ꝯñr q̃ntã nos hre debeam⁹. Vñ amorẽ ſuũ materno comparat ꝛ pfert Eſa. lxix. Nunqd põt obliuiſci mlier infantẽ ſuũ: vt nõ miſereat filio vteri ſui. Etſi illa oblita fuerit: ego nũq̄ obliuiſcar tui. Eſt aũt ſciẽdũ q̄ h euãgeliũ legit in die vginis: qꝛ ei illa vba chri ꝯueniũt: oĩa mea tua ſũt: vt ſit vox dei ad vginẽ. De⁹ em ei cõmiſit oia officia ſua. Nã pater fec eã theſaurariã ſuã: cõmittẽdo ei theſauꝝ ſue potẽtie. Nã aliq̄s ẽ potẽs i curia alicui⁹ vel rõne parẽtele: vl rõne gre quã hʒ apud dñm: vl rõne obſequij exhibiti domino Brã aũt vgo ẽ mater regꝭ: ſic Berſabee Salomonis. cui ipe dixit: pete mat mi. iij Reg. ij. ꝛ inuenit grãm apd deũ: ꝛ ſeptẽ opa miſcdie exhibuit regi: vt ſ. dictũ eſt. Io eſt potẽtiſſima. Fili⁹ q̄q̄ fec eã camerariã ſuã: qꝛ venter ei⁹ purgat⁹ ſctõſpũ ꝛ pictus donis celeſtib fuit camera filij dei: quem habẽdo i vtero habebat ignẽ inextinguibilẽ: lucẽ inacceſſibilẽ: ꝛ dulcedinẽ ineffabilẽ. Et ſpũſ ſctũs fec eã elemoſynariã ſuã. Pr em ꝛ fili⁹ dant nob ſua dona p amorẽ: ꝛ ꝯñr p ſpmſctm q̄ ẽ amor ꝛ pmũ donũ: ſʒ ipe ſpũſſctũs dat nob ſua dona p vginem. Vñ ipa in corpe mixto cõparat collo: p qd caput influit alijs membris. Vñ ſm Bern. nlla gra de celo deſcẽdit ad trã niſi trãſeat p man⁹ Marie. Qd intelligit inq̃ntũ ea q̄ fac chris dr facere vgo q̄ dedit chro eſſe hoiez ſiue hũanitatẽ: p quã chris eſt mortu⁹. ꝛ nos deo recõciliauit: ꝛ nobis meruit.

Dñica in ramis palmarum.

Scitis q̄a poſt biduũ paſca fiet: et fili⁹ hominis tradetur vt crucifigat: tunc cõgregati ſũt principes ſacerdotũ et ſeniores populi ꝛc.

Scitis quia poſt ꝛc. In hac dominica legit paſſio ſed illam ꝛ omnes alias que legunt in ferialib diebus: vide infra in feria ſexta. Legit etiã illd euãgeliũ: cum appropinq̄ret: ſed vide illud ſupra dñica pma in aduentu.